

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 44 Veving

Fylke: Vestlandet

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Bjelland, Kongsnes og
Grindheim

Emne:

Bygdelag:

Oppskr. av: Rachel Thomassen

Gard:

(adresse): St. Olavs pl. 1 Oslo —

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

Vaho høgvar og og raho
har di gunde gjoact.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1 Til mansbld brukke de baskoft til
høge og biskoft til bukser.

De var også sjøketoi og tinnstöv.

Til dress brukke de helst vaduell
Delke ble laget slik.

Til reuning brukke de varp utvidet
sterkt vidd ullgarn. Delke måtte
nøskes, og disse ble dampet i en
gryte forat det ikke skulle smørte
seg eller lage løkker.

I stikken ble spinnest litt bybbe
og ikke tvundet så hardt.

Til en dress brukke de ombeut
9 alur. Breiden på venen var
vanleg .5 kvarbel (fem kvart alur)

2 Til kvinnelid brukke de å venen
sensbill tui til slakk (sjøil) de
var dette i en høide eller stovelsen
for det skulle var stripet laupetker.
Delke var baskoft med suale
røde og grønne eller blå striper.

Troien var soat biskoft, av veldig
fint spinnest ullgarn. Til budeslak
brukke de svart.

Tidklor til
i klæp og
skuldrene.

De var opå + hør torkla av loshoff svart
fjætrådet vadmel, og kvit tid til sjorke
og far.

Det seer bræbbe de å veve noe
som de halde huerken det var
komuelds reuning med ull islett.
Så var det hemspe når det var
komuelt begge veis. Dette ble
brukt til fine mans sjorke.

3. Til menn bræbbe de helst grøtt
ull vadmel eller huerken (helst
heshoff.) Noen bræbbe også kvitt.
Dette brukte de å løve millen beudene
og på brevaskebrett for å få det
mykt.

til innvask

Linnen bræbbe komuelds hemspe i
unge år, seve begynte de å strikke
seg ull innvask

Komueld hemspe kunne de både
forke og firehoff.

4. Til sevg omberg bræbbe de helst lette
ting, loshoff stryket komueld stoff.

5. Til sevg for bræbbe de bebolet
strykete for til pulebebb. Dette
var ofte laget av tin reuning og
ull islett. Til innvask i sevgene
bræbbes kvitler. Enkelte ved å
vadmel eller huerken med tin eller
komueld reuning. Til labene bræbbe
de både tin og komuelt i loshoff.
Til dyrebekk bræbbe de å veve fine
lugg i 4 og 5 stoff med vevs slik
at det ble demoklett.

Til bepper på sevgene bræbbe de å kld

som var nevð i bogð eller smett-
nev.

6 Dúbr var líke brúkt, men de vor
gjeme en heimpenev i kvítt, með
lítt bykt innslag og lítt bords.
Háundheld lagel de også av kvít gam,
komulð nevð i ríngvev múnster.

7. Ákld lagel de en mengde av
de brúkte deen som fór nevnt
pá seugene, men også pá beste
ryggen, til á varne nær det
var ríkjí halðt. De vor en ríkjí
slag til á sveipe tápskoma i
som de halde, lape. Det var íkke
smeltíng, og hadde íkke pá mang
farg. De vor også líme (Laugt
10 em brót káud til á snóe ína
karnet með.)

II Vi har olbeblad rosa, stjuevínsló
Lynildbord, rídemúnster, síksakbord
o.l.

Det er nok noen av de eldre som
vet mere om dette. Jeg skal prøve
á fiske når jeg truffe noen av dem.

R. Thomassen

Beregning ved beving Sæmme 8.

De regnet en almindelig ved var 5 kvartal
brei, men til pútebrúkt mátte
det vor ^{bedde} líke skónelseu og til
Skakk mátte de ha beddeu så stor
som lengdeu pá sjóket til den som

skulle ha skakket.

2 De regnet i aleu - $5/4$ til vanlig ca 7000

3 De kalke i fjø - i forhold til en aleu

4 De var ikke noe bestemt forhold;
men de innrullet seg ikke kvad
det skulle brukes til, fint eller
groot.

5 Til benutledt loi brukte de som
regel et pund til 9 aleu hvis
det var nr 20. Nr 18. måtte ha
mere.